Poemul omului care își caută sfârșitul

On Decembrie 08, 2012

Urmează firul încâlcit al trendurilor "Omului" din tine, fără să-ți asiguri exploatarea în întregime a superiorității față de ceilalți oameni.

Sosise clipa răzbunării. Dar, vai ! Care pe care? Ce încurcătură ! Şi ce coincidență stranie ! Toate schimbările de direcție, toate metamorfozele se săvârșeau pentru prima oară în ei, în amândoi artiștii, în cele două caractere puternice provenite din medii oarecum asemănătoare: Llewelyn Moss și Anton Chigurh.

Exploatarea în întregime a acelui nestemat, " *superioritatea* ", componentul unei etici a performance-ului din sfera nelegiuirii și a implicațiilor sale, era asul din mânecă, cheia întregului meci dintre ei doi. O cucerire grandioasă a Bizanțului, dar o deschidere a Cutiei Pandorei care ar fi produs efecte bizare.

Când lui Llewelyn Moss i-a sosit timpul să iasă din spital, când îi răsunară în ureche acele cuvinte cumplite ale asasinului aflat pe urmele sale, generoasa ofertă, atent selecționată: *"Îmi aduci banii, și te omor doar pe tine, dar o voi lăsa pe soția ta în viață ! "* el a înțeles teribila sentință.

O trecere bruscă într-o altă treaptă a existenței, în mijlocul unui câmp de luptă, între bine și rău urmând legile unei singure legi: "Eu decid cine trăiește sau moare". Momentul de cotitură cel mai periculos, alimentat prin revoltă și intoleranță. O agitație undeva înăuntrul său la fel de puternică ca un motor turat la maximum. Răspunsul lui Llewelyn veni neașteptat, ca o piatră aruncată cu putere la întâmplare: " *Am decis să te transform într-un proiect special, Anton. Nu va trebui să vii să mă cauți. O să te găsesc eu ! "*

Putea el oare, măcar să încerce, sau măcar să ia în considerare o alternativă, alta decât scufundarea în apele cele mai adânci și nămoloase, care nu proveneau dintr-un izvor de conștiință curată? A se iniția în tainele scufundărilor în acele ape tulburi, era totuna cu sinuciderea. Dar și unica lui salvare.

Leadership: Felul cum te raportezi la ipostazele în care experimentezi viața oglindește modul în care se realizează coeziunea dintre ceea ce îți asumi ca datorie morală și ceea ce te împlinește din punct de vedere al capacității de a face față unei încercări care te copleșește?

Creația numită "viață" VERSUS tragedia numită "moarte". Un poem al vieții, fără rimă, în care Llewelyn nu se mai putea încrede. Un poem în care metaforicul nu avea ce căuta. Un desfrâu înșelător al imaginației, al trăirilor și sentimentelor de moment, riscant, care se putea oricând încheia.

Un "imposibil" ferm și foarte răspicat - strecurându-se prin cele mai întortocheate gânduri, făcându-și loc forțat, pulsând prin venele sale cele mai fragile, atacându-i necruțător conglomerația de celule roșii din sânge. Dar, cu efect invers.

O rază plină de ură, o rază din lumina adevărată a celuia care percepe brusc sentimentul cel mai autentic al pericolului, îl străpunsese hotărâtor pe Llewelyn Moss. Timpul era prețios. Şi rar. Trebuia să acționeze înaintea rivalului său. Şi, în același timp, trebuia să-și găsească un motiv ca să pună o piedică voinței sale de a nu mai fi același om dispus la negocieri.

Un război psihologic evoluat, o luptă pe viață și pe moarte. Doi poeți prinși într-un joc al nervilor tari, folosindu-se de lira neîndurării, comparându-se, urmărindu-se și amenințându-se reciproc. O înfruntare bizară între două muze, Erato și Terpsichore, în vederea îndeplinirii unei obligații corelative. Siliți să se ascundă sau să fugă, punându-și fiecare la bătaie arsenalul de gândire.

Doi poeți ai rațiunii îndărătnice, doi împătimiți ai acțiunii, *qui vont et viennent* . Un poet care nu a mai apucat să-și desăvârșească creația numită "viață". Şi, un poet care doar și-a întârziat puțin tragedia numită "moarte". *

Leadership: Reprezinți nimic altceva decât un factor aleatoriu în finalul unei tranziții de la stadiul de negare a integrității la cel de generare a unui profit de unicat în dialogul dintre ceea ce "pur și simplu s-a întâmplat" și ceea ce "nu trebuia să se întâmple" ?

Schimbările de direcție, toate metamorfozele care se săvârșesc în tine, sunt rodul unei vieți întregi trăite sub semnul esențialului? Îți asiguri exploatarea în întregime a acelui nestemat - superioritatea față de ceilalți oameni de același calibru? Poți oare, măcar să încerci, sau măcar să iei în considerare o alternativă? Sau accepți să fii protagonistul unui desfrâu înșelător al imaginației, al trăirilor și sentimentelor de moment, riscant, care se poate oricând încheia?

Capacitatea de a deveni un alt om depinde de felul în care reacționezi la propria ta schimbare, care la rândul ei își are rădăcinile în modul de structurare a personalității tale.

Firește că pe scena vieții de toate zilele se vor întâlni tot felul de răsturnări de situații, întâmplări neprevăzute, multe dintre ele nefiind în avantajul tău. Situații extreme când modelul personalității tale se va demasca singur asemenea unui om de paie care reacționează la comanda unei voințe exterioare, nu interioare, deci subordonându-se influențelor străine de adevărata lui esență. Iar dacă acest din urmă statut este foarte pregnant, leadershipul, asemenea marmurei, își poate pierde din finisajul lucios și protecția normală.

În cazul acesta, este vorba de modelul unei personalități care prezintă dificultăți de asamblare a pieselor care participă la realizarea unui principiu de finalitate, unic și esențial. Acel principiu de funcționare a "Omului" din tine care îmbină două proprietăți fundamentale: auto-reînnoirea rațiunii de "a fi" și renunțarea la ideea supremației (la ideea de a deține ceva mai presus decât ceilalți, de a te vedea mai marele peste toți).

O relație de paralelism pe perioade lungi de timp care se află la baza mecanismului de funcționare a leadershipului veritabil. Un război psihologic evoluat care se duce în culisele propriei tale existențe.

Leadership: Ești capabil să-ți asumi o supremație care începe cu ceea ce ești în stare să înfrunți și se termină cu ceea ce reușești să împlinești prin renunțare?

Sunt evidente aceste suișuri și coborâșuri care fac bine. Reacția ta în fața tranziției de la A la Z, printr-o sporire a imunității în fața dorinței de supremație, prin intervenția unei rațiuni care pune cu calm ordine în acțiuni și efecte, te-ar putea motiva să te pui în slujba oamenilor printr-un scop nobil, prin lucruri mărețe. Deci demascarea propriei persoane, acceptarea unei identități care să garanteaze continuitatea vieții, găsirea unor puncte comune cu ceilalți oameni, suficient de sigure, devin astfel deosebit de utile pentru menținerea unui leadership de durată.

Jules Verne știa ce spune atunci când a concluzionat: *"Să dobândești motorul care dă*

rezultate spectaculoase, să-ți asiguri exploatarea lui în exclusivitate, aceasta este afacerea ce trebuie încheiată."

"Motorul" care asigură funcționalitatea deplină a leadershipului, putând a da rezultate spectaculoase, este dat de relația TU și EI. O tendință către reciprocitate ce trebuie menținută pe termen lung. O afacere care se dezvoltă în ritmul rațiunii de "a fi", și care te poate ajuta să treci la nivelul de desăvârșire dorit numai dacă reușești să reziști la transformările impuse de evenimentele din viața ta.

Un lider nu dă niciodată cu banul când nu este în stare să decidă între două posibilități: a trăi sau a muri, ci le înfruntă pe amândouă cu stoicism ca și când ar trebui să câștige un premiu binemeritat numit: "Stăpânul Destinului".

Poemul omului care își caută sfârșitul marchează acea atitudine de acceptare a ceea ce ești atunci când depinzi de evenimentele din jur, fără să știi să te folosești de ele pentru a-ți construi în jurul lor o identitate proprie și puternică. Sau, invers, folosindu-te de ele în chip samavolnic pentru a-ți impune superioritatea.

Dacă vrei să atingi excelența, renunță la poziția de supremație, la acel "care pe care", tu sau ceilalți. În caz contrar te vei dezintegra singur într-un război de uzură, în care nu vor exista nici învingători nici învinși. Ci doar o trecere de la o stare la alta în drumul spre o viață tot mai agitată, în care vei omite adevăratele ei bucurii, valori și sensuri.

* Notă: "No Country for Old Men (2007)"

Source: https://neculaifantanaru.com/poemul-omului-care-isi-cauta-sfarsitul.html